

fuldkomne mennesker får ganske gode muligheder for at agere.

Måske kan den tendens også blive forstærket af, at man har centraliseret det, således at det er kulturministeren, der udpeger samtlige medlemmer af bestyrelsen. Ikke fordi kulturministeren i udgangspunktet udpeger magtfuldkomne mennesker eller decideret går efter at udpege mennesker, der kan give anledning til konflikter, sådan at der kan blive en masse ballade i medierne – det tror jeg ikke – men forstået på den måde, at det måske også kan give en lidt forkert opfattelse hos nogle af dem, der sidder sådan et sted, af, hvad det i grunden er for nogle interesser, de varetager. Jeg tror, det er meget klogt, både på kulturområdet og andre områder, at erkende, at der findes forskellige interesser, og at man i den måde, man udpeger folk på, også bør sikre det. Så jeg er sådan set meget positiv over for, at der nu også kommer synspunkter frem om, at vi kan diskutere den måde, man udpeger en sådan bestyrelse på.

Vi støtter, at man ændrer navnet – det er vældig godt. Der skal ikke være et ondt ord fra vores side på grund af det.

Vi støtter også, at når man udpeger teaterlederen eller teaterledelsen, sker det efter drøftelse med teatrets bestyrelse. Det tror jeg er meget klogt. Det vil i hvert fald være hensigtsmæssigt, at det er muligt sådan umiddelbart at sikre, uden at der behøver at være en stor offentlig debat i medierne først, at der kan etableres et samarbejde med den leder, der i givet fald bliver ansat.

Så var det lige før, jeg lod mig besnære af den megen snak om, at grunden til, man ikke kan have nogen at anke til, er, at man skal opretholde armslængdeprincippet. Andre har været inde på, at man måske kunne gøre armslængdeprincippet en bedre tjeneste ved f.eks. at have en anden måde at udpege bestyrelsen på.

Et andet problem er jo også, at hvis man læser det tredje element i ændringsforslaget, kan man godt blive lidt forvirret over, hvad det nu er for et armslængdeprincip, det handler om. For afgørelser må ikke indbringes for en højere administrativ myndighed, men til gengæld skal kulturministeren i særlige tilfælde kunne meddele tilladelse til, at bestemmelsen i § 14 d, stk. 4, fraviges.

Jeg ved godt, hvad det er for et problem, man vil løse, og det er da også sympatisk, at man forsøger at løse problemer ubureaukratisk. Men jeg vil alligevel sætte spørgsmålstegn ved, om det,

at man har et konkret problem i forhold til samarbejdet med to teatre, skal føre til, at kulturministeren får en generel bemyndigelse til at fravige de ting, der står i stk. 4, altså, at han sådan set også får mulighed for, hvis ministeren nu er enig med nogle i, at det nok ikke er nogen god idé, at det er Københavns Teaters bestyrelse, der udpeger teaterlederen og teaterledelsen, i nogle konkrete tilfælde at gå ind og sige, at det ikke skal være den, der skal udpege lederen eller ledelsen, det skal være nogle andre.

Det synes jeg faktisk er at give ministeren ganske vidtgående beføjelser, som jeg på alle områder mener strider imod det armslængdeprincip, man i øvrigt forfægtter. Så jeg vil i hvert fald i udvalgsarbejdet interessere mig en lille smule for den indre sammenhæng mellem stk. 6 og stk. 7 i forslaget til ændring af § 14, for der mener jeg mildt sagt, at der er tale om, at det stritter i hver sin retning. Det kan godt være, det er, fordi det er forskellige problemer, man skal løse, men derfor bør man vel alligevel bestræbe sig på at have en lov, der hænger sammen, og ikke mindst at have en sammenhængende argumentation for det, man foreslår.

Kl. 12.50

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Hr. Per Clausen, som jo ikke er med i aftalekredsen, siger, at det er ministeren, der udpeger medlemmer til Københavns Teaters bestyrelse. Det er jo ganske vist, det er det. Men jeg vil gerne spørge hr. Per Clausen, om han ikke er opmærksom på, at det faktisk af aftaleteksten fremgår, at det er efter drøftelse med aftalepartierne.

Det er mere for ikke at efterlade et indtryk af, at alle de, der sidder i Københavns Teaters bestyrelse, er ministerens egne håndgangne mænd og kvinder. Der vil jeg bare sige til almindelig oplysning, at jeg i hvert fald godt kan genkende nogle af dem, som Socialdemokratiet har foreslået til den bestyrelse, og jeg synes sådan set, det er på tide, at vi forsøger at fjerne det billede af, at den bestyrelse skulle være sådan helt eksplicit ensidig, for det synes jeg faktisk er at gøre den uret.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Selvfølger beroliger det mig en lille smule – og det kan også berolige andre – at hr. Holger K. Nielsen og fru Jytte Andersen også er med til at